

موصوف و صفت

موصوف: اسمی است که درباره ی آن توضیحی می دهیم. (آن را وصف می کنیم).

صفت: اسمی است که ویژگی را به موصوف نسبت می دهد.

استاد محترم

معلم توانمند

مثال: ایران زیبا

مضاف و مضاف الیه

مضاف الیه: به اسمی که به دنبال اسمی دیگر بیاید تا توضیحی درباره ی آن بدهد، یا معنی آن را کامل کند، مضاف الیه می گویند.

مضاف: به کلمه ای که قبل از مضاف الیه بیاید، مضاف می گویند.

صاحب کتاب

مثال: برادر من

راه های تشخیص (موصوف و صفت) و (مضاف و مضاف الیه)

۱- بین موصوف و صفت می توان حرف ((ی)) اضافه کرد .

گل خوش بو ← گلی خوش بو   کتاب علی ← ~~کتابی علی~~

۲- اگر کسره ی موصوف و صفت را برداریم و فعل ((است)) را به انتهای آن اضافه کنیم، جمله ی معنادار ساخته می شود.

استادِ دانا ← استاد ، دانا است.

۳- می توانیم به صفت، ((تر)) اضافه کنیم و ترکیب معنادار جدیدی بسازیم.

لباس زیبا ← لباس زیباتر   خانه ی همسایه ← ~~خانه ی همسایه تر~~

قید

هر کلمه ای که جمله، فعل یا کلمه ی دیگری را محدود کند، **قید** نام دارد و ساده ترین راه شناخت قید، حذف آن از جمله است. اگر با حذف کلمه ای، معنی جمله ناقص نشود، آن کلمه **قید** است.

انواع قید

۱- **قیدهای نشانه دار (تنوین دار):** احياناً، احتمالاً، حتماً، اتفاقاً، و ... مثال: **احتمالاً** فردا ساعت ۶ صبح حرکت خواهیم کرد.

۲- **قید زمان:** دو سال پیش او را ملاقات کردم.

۳- **قید مکان:** نزدیک خانه ی ما یک فروشگاه افتتاح شده است.

۴- **قید حالت:** او **کودکانه** برای من ماجرا را تعریف کرد.

۵-قید مختص: این واژه ها همیشه به عنوان قید در جمله می آیند و نقش دستوری دیگری در جمله ندارند.
تعدادی از آن ها عبارت اند از: ناگهان، هرگز، بالاخره، همواره و ...

۶-قید فعل : وابسته به فعل جمله است: علی خوب درس می خواند.

۷-قید صفت: درباره ی صفت توضیح می دهد: او انسان بسیار دانایی است.

۸-قید قید: توضیح اضافی درباره ی قید جمله می دهد. او بسیار عاقلانه تصمیم می گیرد.